

Diluvi sense gaire premi

Taules. L'Olot iguala una diana en contra del Castelló gràcies a Blázquez i suma un punt més que l'acosta a l'objectiu, en un terreny de joc impracticable que va condicionar l'enfrontament

L'Olot va empatar a un gol contra el Castelló en un partit clarament condicionat pel mal estat de la gespa. Les imprecisions i les segones accions van ser decisives, i és que les conduccions eren impossibles. Kilian va fer avançar el seu equip en el minut 8, però Blázquez va aconseguir la igualada en el 19, en un empat que queda curt i que impedeix als olotins encadenar dos triomfs per primer cop aquest curs.

Les pitjors condicions del terreny de joc van obligar tots dos equips a administrar els primers minuts del partit per adaptar-se al medi. Les basses, sobretot a les bandes, impossibilitaven qualsevol conducció i les pilotades aèries van ser la nota predominant durant tot el matx. L'Olot va semblar entendre molt bé quin joc havia de fer, i és que ja Raúl Garrido va apostar per un doble pivot defensiu format per Barnils i Jordi Mas en detriment de jugadors més tècnics com Pedro del Campo i Alfredo. El Castelló no havia generat res, però tot just en el minut 8 va poder avançar-se en el marcador amb una diana de Kilian. Moryor va despenjar una pilota, Hicham va tocar lleugerament i l'extrem, arribant des de la segona línia, va afusellar Ginard, que va tocar la pilota però no va poder evitar el gol.

Els de la Garrotxa van insistir tot i rebre el cop de la diana en contra, i deu minuts després van poder fer que l'empat tornés al marcador. Marc Mas va aprofitar un rebuig defensiu per fer la centrada al punt de penal, on hi havia Barnils. Entre l'igualia i un defensor, el de Seva no va poder rematar però va estirar la cama per cedir a Blázquez, que va fer un bon xut i va empatar a un.

Al municipal hi va haver poc futbol i moltes imprecisions que van impedir a tots dos equips dominar el joc. L'oposta dels davanters va ser aprofitar aquestes imprecisions per disposar d'ocasions o, directament, provar el xut des de lluny. Hicham, en el minut 25 ho va intentar però Ginard va aturar molt bé.

Més pluja, menys futbol. L'igualat no va cessar en cap moment i el terreny de joc anava empitjorant a mesura que passava el temps. En el primer minut de la represa, Blázquez, el millor de l'Olot, va aconseguir engaltar un rebuig des del vèrtex però la rematada va sortir massa encreuada, a la dreta de la porteria de Campos. Un minut després, Castells va rematar amb el cap a dins de l'era un córner, però Ginard, ben col·locat, va aturar sense problemes.

L'Olot insistia i feia treballar de valent els defenses castellonencs, que rebutjaven com podien el perill en les centrades per les bandes. Els garrotxins van tenir una gran ocasió en el minut 63, quan una jugada plena de rebots va acabar a les botes de Guzmán gairebé damunt de la línia de gol. L'extrem, massa lent, va veure com un defensor desfeia el perill, fet que va provocar la lamentació dels aficionats. En l'últim quart d'hora, el partit es va acabar de trencar i tots dos equips van tenir una ocasió clara per marcar. Per l'Olot, Alfredo va topar amb Campos (81'), i pel Castelló, Acevedo va aprofitar una errada d'Aspar, però Ginard va posar una mà salvadora (83').

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 19-11-2018, Pàgina 13

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1505640-diluvi-sense-gaire-premi.html>